

— Извинете, таквъзъ и ѝцо азъ не съмъ помислилъ нито съмъ искалъ да кажа; азъ искахъ да кажа само какво известие имахъ отъ Пловдивъ.

— Ваше І-ство, повтарямъ да ви кажа, че това ваше известие не е отъ Пловдивъ; то ви е съобщено тукъ въ Софиѣ; но, или отъ Пловдивъ пратено по телеграфъ, или въ Софиѣ съобщено повѣрително, все едно. То дава да ся разбере, като съ какви хора Вы имате да правите; то ясно показва че вашите делегати, вашиятъ интелгентни хора, върно и почтено испълняватъ интелгентното си служение, като сѫ могли да знаѣтъ за свидѣдането ми съ княза Богориди и счели за толкозъ интересно, щото да побѣрзатъ да Ви го съобщатъ: туй свидѣтельства на добрѣ, каква сорта хора сѫ тѣ, като сѫ искали да отаджатъ на себе си и на мисијата си, — ако е мисия тѣхното поканване и идвание въ Софиѣ, — значение иѣкакво съ това, дѣто да вмѣсятъ и мене и да свързуваатъ моето идвание съ тѣхното.

— А какъ, Вы не сте ли били при Алеко Паши?

— При князя Богориди съмъ ходилъ всичко два пъти, отъ какъ съмъ ся установилъ въ Пловдивъ, и то прѣзъ послѣдниятъ мѣсецъ. Искахъ и даде ми ся ауденция, но съвсѣмъ не по политически *запити*, а по дѣло чисто литературно. — Приготвямъ да издамъ биографијата на старый князь Богориди, която мислѣхъ се съ безъ значение за Българскій народъ, искахъ да ся срѣщамъ и срѣщихъ ся два пъти съ сънть Богориди, за да провѣрѣмъ иѣкои отъ събраниятъ материали и свѣдѣния по реченијата биографиї. Ето прѣзъ и открыто каква е била цѣльта на свидѣдането ми съ принца Богориди. Колкото за идването ми тукъ и свидѣдането ми съ Ваше І-ство, че не съмъ ималъ таквъзъ цѣль, каквъто благоволихте да ми отадете . . .

— Не; азъ не съмъ искалъ . . .

— Добрѣ, не Ваше І-во, а Вашите делегати; но Вы можахте твърдѣ лесно да познайте че това е клевета връзъ мене да ми приписватъ таквъзъ единъ никакъ ролѣ. Доста бѣ да си наумите, че прѣди три мѣсeca, когато щѣхте да ходите за въ Россії, — тогава още нѣмаше никаквъ мѣлъ за съединение и Вы незинаяхте ще имате ли и коли ще бѫдѫтъ ваши делегати отъ Пловдивъ, — бѣхъ ви писалъ и исказалъ бѣхъ желание да ся повидѣмъ съ Васъ и да си по приказвамъ за едно и за друго, като стари другари и познайци. Азъ мысляхъ още тогазъ да дойдѫ, по Вы